Să împletim armonios sportul cu învățătura

Pasiunii pentru sport care caracterizează mase tot mai largi de elevi trebuie să i se alăture și preocuparea pentru obținerea de rezultate tot mai bune și la învățătură. Sportul și învățătura sînt buni prieteni. Mărturii ne sînt numeroasele exemple de elevi fruntași la învățătură și sport. Cît de frumos este să împletești într-un mod cît mai armonios cele două activități! Satisfacția este cu atît mai mare.

Totuși, deși izolate, încă se mai ivesc cazuri de elevi buni sportivi dar slabi la învățătură. În dorința de a veni în sprijinul acestora, de a-i ajuta în obținerea de rezultate bune și la carte — așa cum au dovedit-o că sînt capabili în activitatea sportivă — Consiliul General al U.C.F.S. a luat măsura ca în toate asociațiile sportive, cluburile, școlile sportive U.C.F.S. să se analizeze rezultatele obținute la învățătură, de elevii care fac sport, să dezbată această problemă cu școala, în organizațiile U.T.M., cu comitetele de părinți pentru a contribui la perfecționarea fizică și intelectuală a acestora; să se ia totodată măsuri pentru întărirea disciplinei în rîndurile sportivilor. Fără îndoială că acolo unde va fi cazul, unde se vor manifesta rămîneri în urmă la învățătură, trebuie luate măsuri corespunzătoare.

În rîndurile de mai jos, ne propunem să redăm cîteva aspecte din aceste ședințe de analiză.

Soluția problemei: o mai strînsă colaborare între școală, club și familie

Clubul sportiv al școlarilor din Brașov — Luceafărul — s-a făcut remarcat în nenumărate rînduri prin rezultate frumoase, corespunzătoare condițiilor optime de pregătire pe care le au la dispoziție elevii de aici.

S-a observat însă, la un moment dat, o situație necorespunzătoare: virfurile sportive ale clubului au... uitat de obligația lor principală pe care o au, aceea de a învăța, de a fi nu numai performeri în disciplina sportivă preferată, ci în primul rînd elevi conștiincioși. Așa s-a întîmplat cu eleva Maria Samuska, clasa a VIII-a școala medie nr. 2, gimnastă de categoria a II-a, în carnetul căreia poți vedea o notă de 4 și nu mai puțin de 9 note de 5... Un „palmares" asemănător au și alți elevi ca Ilarie Popa, clasa a IX-a aceeași școală și Gabor Vitaios, clasa a X-a școala medie nr. 1, ambii handbaliști talentați.

Acestui fenomen negativ i s-a adăugat și altul: lipsa de disciplină a unor elevi, tendința lor de subestimare a profesorilor, a antrenorilor. „Ași" în această direcție sînt elevii Marcel Botorog, clasa a X-a școala medie nr. 2, fotbalist și Călin Năstase, școala medie serală, schior.

Cazurile elevilor amintiți mai sus (eliminați, de altfel, din secțiile clubului), ca și ale altora care nu reușesc să iasă din zona notelor la limită, au format obiectul unor ședințe de analiză, pe care conducerea clubului le-a organizat din inițiativa consiliului regional U.C.F.S. Brașov.

Cei care au luat cuvîntul — profesori, antrenori, activiști, părinți — au scos în relief rolul important pe care clubul l-a avut în stimularea activității la învățătură a elevilor cu aptitudini în sport. Este și explicația pentru care în rîndurile clubului brașovean se află numeroși elevi buni la sport și în același timp fruntași la învățătură, cum sînt, de pildă, frații Viorel și Sorin Trocan, schiori, Tiberiu Pacuci, handbalist, surorile Eugenia și Ioana Botea, schioare, în catalogul cărora poți găsi numai note de 9 și 10.

Uneori însă, conducerea clubului a manifestat o atitudine de toleranță față de acei elevi care și-au neglijat cartea, a trecut cu vederea tendința către vedetism a unor sportivi, n-a păstrat o legătură permanentă, eficientă, cu școlile de bază ale membrilor clubului, cu diriginții, în special ai acelor elevi care n-au dovedit suficientă preocupare pentru învățătură.

De asemenea, în unele secții ale clubului s-a tolerat activitatea unor elevi certați cu învățătura.

În ședințele de analiză la care ne referim, marea majoritate a vorbitorilor au scos în evidență importanța inițiativei Consiliului General al U.C.F.S., manifestîndu-și convingerea că anumite aspecte negative pot și trebuie îndreptate. Pentru aceasta este însă necesar să se stabilească o colaborare și mai strînsă între școală, club și familie, factori de răspundere în acțiunea de educare a elevilor, care trebuie îndrumați cu toată atenția în multiplele forme ale activității lor — la învățătură, pe terenurile de sport, în societate.

Elevul Constantin Moroșan, cl. a X-a a școlii medii Nr. 38, a fost suspendat din activitatea secției de scrimă a clubului Progresul, pentru că este corijent la 5 materii...

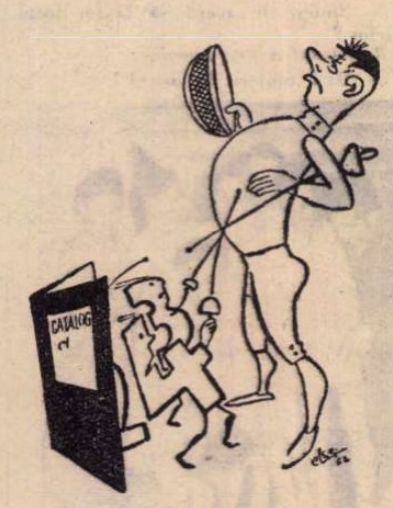

NOTELE: — În felul ăsta sperăm să-l mai... dezumflăm nițel!

Desen de Al. Clencin

Măsuri hotărîte și necesare...

Sorin Dincă este elev în clasa a X-a a școlii medii nr. 13 din Cluj. Un elev care se bucură de multă simpatie. Într-un fel — justificată: cîți tineri de vîrsta lui se pot lăuda cu 9,1 sec. pe 80 m.g. sau 11,3 sec. pe 100 m plat? Recordman de juniori al țării, lui Sorin Dincă nu i-a scăpat nici un concurs pentru a dovedi că cele două remarcabile performanțe nu sînt rodul unei întîmplări. Nu de mult i s-a mai ivit un prilej: federația de atletism a organizat la București un concurs republican pentru juniori. Este ușor de imaginat bucuria lui Sorin Dincă, cînd a auzit această veste. Abia a așteptat să dea ochi cu antrenorul său, profesorul de educație fizică Alexandru Dincă (simplă asemănare de nume între elev și profesor) să-i împărtășească și acestuia plăcuta știre:

— *Tovarășe profesor, plec la București. Am fost invitat la concursul organizat de federație.*

— *Îmi pare foarte rău, Sorine, dar la acest concurs nu vei lua parte,* i-a răspuns profesorul.

— *Bine, dar pentru ce?...*

— *N-aș vrea să mă înțelegi greșit. Numai amintește-ți bine: ți-am atras atenția de atîtea ori să te apuci serios de carte, să-ți îndreptăți notele, să nu te mai complaci cu situația de codaș la învățătură. Mi-ai promis în repetate rînduri că te faci băiat de treabă. Aș fi preferat să promiți mai puțin și, în schimb, să nu fi rămas corigent.*

...Și Sorin Dincă n-a mai plecat la București.

Poziția aceasta intransigentă, principială, a conducerii școlii s-a manifestat și în cazul altor elevi certați cu cartea, cu disciplina, a căror situație a fost analizată recent cu prilejul unei ședințe inițiate de consiliul regional U.C.F.S. Cluj. Cu această ocazie au fost amintiți o serie de elevi cu frumoase posibilități de afirmare pe plan sportiv, dar care manifestă multă delăsare față de îndatoririle lor școlare. Cîteva exemple: *Aurelia Revnic*, clasa a VI-a, corijentă la o materie, atletul *Emil Sima*, clasa a XI-a, cu multe note la limită (în același timp un element nedisciplinat), voleibaliștii *Ioan Rusu*, clasa a XI-a și *Maria Cătineanu*, de asemenea corijenți ș. a. Toți aceștia au fost suspendați pînă la îndreptarea situației lor școlare, din activitatea sportivă.

În cadrul ședinței s-a pus deschis problema: oare activitatea sportivă de performanță constituie o stavilă pentru elevi în pregătirea lor școlară? Sau învățătura poate fi o opreliște în practicarea sportului? Ce-i împiedică pe elevi să îmbine cît mai armonios aceste două activități? Ce metode trebuie folosite pentru traducerea în viață a acestui important deziderat?

Concluzia a fost că învățătura și sportul merg totdeauna mînă în mînă, se completează reciproc. Sînt însă necesare o serie de condiții. O primă condiție: ca elevii să fie supravegheați îndeaproape, cei slabi la învățătură să fie îndrumați către cercurile de consultații și pregătire. În același timp, este necesar să li se cultive elevilor zi de zi, cu răspundere, modestia, să li se arate că unele succese dobîndite pe terenurile sau sălile de sport nu sînt numai rezultatul eforturilor lor, ci și al muncii cadrelor didactice, școlii care le-au creat condiții necesare. De asemenea, profesorii ar trebui să stea mai mult în mijlocul elevilor, să-i urmărească în activitatea lor sportivă, să-i cunoască astfel și mai bine. De ce exemplul unor profesori ca Virgil Constantin (limba română), Ioan Stoian (matematică), Ioan Xantis (științe naturale) n-ar fi urmat și de celelalte cadre didactice de cultură generală? Cu sprijinul organizației U. T. M. din școală va trebui să se desfășoare o activitate mai susținută, să se ia poziție și mai curajoasă atunci cînd constată că unii elevi încep să „șchiopăteze" la învățătură sau se abat de la disciplină, să se crecze la nivelul fiecărei clase o puternică opinie de colectiv. În sfîrșit, pentru rezolvarea problemei este necesar ca între școală și părinți să fie stabilite relații mult mai strînse, mai firești. Nu o ședință la 2—3 luni, ci contacte imediate, ori de cîte ori se ivesc „accidente" la învățătură. Trebuie abordate toate mijloacele pentru ca în școală învățătura și sportul să poată face „casă bună".

Da, sportul ajută la învățătură!

Obișnuit cu ciocanul și nicovala, cînd pun mîna pe creion și hîrtie, nu prea am spor. Îmi e necaz de această neputință a mea, fiindcă aș vrea să aștern pe coli albe de hîrtie, viața neagră pe care am dus-o în fosta groapă Floreasca. M-aș mulțumi doar cu atît, iar despre felul cum trăim noi acum, i-aș lăsa să scrie pe cei 12 copii ai mei.

Ar începe cred, cu apartamentul nostru din blocurile „Vatra Luminoasă" și precis că ar face ce ar face și ar da-o pe sport. Iar eu, într-ascuns, m-aș bucura. Într-ascuns spun, fiindcă la început, cînd unul din băieți mi-a venit acasă cu un sac plin de echipament, m-am supărat. Era în casă destul de spălat de pe urma a 5 băieți și 7 fete. Apoi, mă gîndeam: fotbal trebuie să învețe ei, sau carte? Carte mi-am zis, că trec clasa ca pisica prin apă, și l-am trimis înapoi cu echipamentul. A doua zi m-am pomenit cu profesorul lui de sport. M-a luat cu binișorul, nea Dumitre în sus, nea Dumitre în jos, că băiatul are „calități fizice", că dumneata ești om de tip nou, în sfîrșit, m-am lăsat convins.

După o lună profesorul Victor Stănculescu a venit iar. Mi-a adus notele băiatului. Bune. M-am bucurat, dar n-am scos o vorbă. În schimb, a scos el. A început din nou să-mi vorbească și pînă nu mi-a luat la sport încă un băiat, nu s-a lăsat. Îi vedeam dimineața cum fac gimnastică, dar mă făceam că nu observ. Aveau mai multă poftă de mîncare, iar orele rezervate pentru învățătură erau respectate, cu toate că acum aveau mai multe. Îndrăgiseră sportul, dar nu-l puteau practica decît dacă aveau note bune. Așa că „mîncau" cartea!

Acum am trei băieți la Școala sportivă nr. 2. Pe ultimul l-am înscris eu. Cînd l-am întrebat pe profesorul Stănculescu dacă ăsta mic are ceva „calități fizice", cum spune el, a zîmbit. Băiat bun profesorul ăsta, în toate pune suflet!

Acum vine la noi ca la el acasă. Stă de vorbă cu mine, cu băieții, despre sport, dar mai ales despre învățătură. Zice că e sarcină de la partid ca sportivii să învețe bine. Un lucru foarte bun. Cui nu-i place să aibă copii sănătoși și deștepți? Așa că sînt de acord — am spus-o și în ședința cu părinții — cu măsurile luate împotriva acelor sportivi care neglijează cartea, care lipsesc de la școală sau sînt indisciplinați.

Aceste măsuri îi vor pune puțin pe jar — cum spunem noi fierarii — și pe părinții care trec cu vederea acest lucru important.

DUMITRU STRAT

Cu eforturi susținute, împotriva mediocrității la învățătură

Problema modului în care elevii școlii medii Nr. 2 din Iași se preocupă de îndatoririle lor pe linie profesională a stat permanent în atenția noastră. Aceasta cu atît mai mult cu cît școala noastră are un profil deosebit: școală medie cu program special de educație fizică.

Prin urmare, pe lîngă obligația de a învăța, elevii noștri — ca sportivi — trebuie să se pregătească în disciplina pe care au îndrăgit-o. Pentru ca rezultatele să fie pe măsura condițiilor create este necesar din partea elevilor, pe lîngă pasiune și talent, o planificare temeinică a timpului liber.

Plenara desfășurată de curînd în școala noastră, inițiată de U.C.F.S., care a avut ca scop analizarea activității profesionale a elevilor a scos la iveală faptul că mai există elevi care n-au reușit să-și organizeze bine activitatea în timpul liber. Unii, în dragostea prea mare față de sport și-au neglijat pregătirea școlară. Cum era și firesc, notele slabe deveniseră pentru ei ceva obișnuit. Plenara a avut rolul de a constitui un adevărat semnal de alarmă, începutul unei munci mai organizate, continue, în sprijinirea elevilor care nu se prea împacă cu cartea.

Putem vorbi chiar de primele măsuri. Profesorii diriginți au discutat cu elevii, au ținut lectorate cu părinții acestora, stabilind împreună căile care trebuie să ducă la obținerea de rezultate bune. Se înțelege că o măsură imediată a fost aceea de a suspenda temporar din activitatea sportivă pe cei rămași în urmă la învățătură. Acest lucru i-a mîhnit mult pe elevii rămași în urmă la carte, dar i-a și stimulat totodată. Un rol important în îndeplinirea scopului propus, l-au avut grupele de consultații și pregătire formate din elevi fruntași.

Putem vorbi în același timp și de primele roade. Într-un interval relativ scurt, elevi ca **Nicolae Teodoriu**, clasa a VIII-a A, **Constantin Păduret** din aceeași clasă, **Rodica Murărescu**, clasa a X-a și **Petru Morau**, clasa a IX-a și-au îmbunătățit simțitor situația la învățătură.

Revirimentul a bucurat, cum era și firesc, cadrele didactice, părinții, pe cei care au contribuit la realizarea acestei cotituri importante.

Bineînțeles că este doar începutul. Noi va trebui să muncim în continuare cu eforturi susținute împotriva mediocrității, a notelor proaste.

prof. PAUL CERCEL'
director adjunct al școlii
medii nr. 2 Iași

PANOU DE ONOARE...

Maria Pascal

Elevă în clasa a X-a a școlii medii nr. 4 cu program special de educație fizică din Galați, Maria Pascal a îndrăgit cu doi ani în urmă baschetul. Astăzi este una dintre cele mai bune jucătoare din școală. Dar utemista Maria Pascal nu și-a neglijat niciodată îndatoririle față de carte. Dovadă: notele de 9 și 10 care abundă în catalog...

Dan Dimache

Fruntaș în competițiile de tenis de cimp-juniori, elevul Dan Dimache din clasa a IX-a a școlii medii nr. 1 „Nicolae Bălcescu" din București se străduiește să fie fruntaș și la învățătură. Fapt îmbucurător, reușita lui este deplină. Notele de 9 și 10 pe care le... colecționează sînt în această privință argumentul cel mai convingător.

Luminița Cernescu

An de an, chipul Luminiței Cernescu n-a lipsit de pe panoul de onoare al școlii medii nr. 2 „A. Toma" din Ploiești. Eminenta elevă din clasa a XI-a și totodată talentată voleibalistă, obține succese cu care se mîndresc toate colegele ei. Fiindcă trăgătoarea nr. 1 a echipei de volei, finalistă la actuala ediție a campionatelor republicane școlare, este de 4 ani consecutiv printre premiantele clasei.

CONCLUZII...

Învățătura și sportul pot și trebuie să fie armonios împletite. Pentru aceasta este necesar din partea elevilor — mai multă exigență cu ei înșiși, mai multă pasiune în îndeplinirea îndatoririlor de școlari și de sportivi. În țara noastră se ridică astăzi o generație viguroasă, bine pregătită pentru viață, capabilă să facă față cu cinste sarcinilor importante trasate de partid și guvern. Condițiile minunate create tineretului studios de regimul democrat-popular, de a învăța, de a practica sportul preferat trebuie folosite din plin. Totodată răsplătite cu rezultate dintre cele mai bune. Acest lucru nu trebuie să-l uite nici un elev.

Consiliile asociațiilor sportive din școli, cadrele didactice, cu ajutorul larg al organizațiilor U.T.M., trebuie să se preocupe mai mult de supravegherea elevilor, să-i îndrume permanent, nu numai în timpul orelor de curs, ci și în activitatea extrașcolară. Profesorii sînt datori să nu uite niciodată importantul rol pe care-l au în educarea multilaterală a celor mai tineri cetățeni ai patriei. E necesar de aceea ca ei să se apropie și mai mult de elevi, să-i cunoască bine, să fie întotdeauna la curent cu preocupările lor, să le fie călăuză. De asemenea, profesorii trebuie să cultive permanent în sufletul elevilor dragostea față de viața ce s-a clădit în anii luminoși ai puterii populare, să le insufle, în același timp cu tărie, dorința de a fi printre cei mai buni la învățătură, la sport.

Organele și organizațiile U.C.F.S., cluburile și asociațiile sportive, au datoria să țină o legătură cît mai strînsă cu școala unde învață sportivii lor, cu profesorii-diriginți și bineînțeles cu părinții elevilor. Este necesar să se stea în mod sistematic de vorbă cu elevii, controlîndu-le în acest fel activitatea și ajutîndu-i cînd mersul lor înainte se poticnește.

Părinților — recomandarea de a fi mai aproape de școală, de a colabora cu aceasta. Fiindcă fără legătura strînsă dintre școală (prin profesorii-diriginți) și familie, procesul atît de complex al educării tinerei generații nu poate fi realizat pe deplin. Părinții trebuie să înțeleagă că alături de școală, bibliotecă, teatru, sportul vine să completeze suita de preocupări pe care le au astăzi, în mod firesc, elevii noștri.